

Verslag duotocht 2013

"Windfall "

Met een vaartje van 7 knopen en een rif in het grootzeil scheren wij met de (nu nog) loefgierige La Varuna, een Marieholm 26 (nagenoeg gelijk aan de IF 26) langs het Witte paard van Marken op weg naar de Oranjesluizen.

We hebben nog ruim een aantal weken de tijd om de boot in orde te maken voor de Duotocht van 2013.

Frans had als maat op de Casa Aqua 2 jaar geleden de Circle of life (een IF 26) van Rob Bijnsdorp goed bekeken. Rob was s'nacht in de haven van Hoedekenskerke aan de grond, of beter gezegd in de modder blijven steken.

We konden hem niet helpen want dan waren er zeker 2 boten vast komen te zitten en er was geen gevaar. Toen we s'middags de langkieler geheel droog zagen liggen wist Frans het zeker!

Zo'n soort boot vind ik zeer geschikt voor de Zeeuwse en Zuid Hollands Delta. Hierin kan ik blijven varen tot ze mij opsluiten in een "bejaardenkot".

De La Varuna was nog niet geschikt voor een tocht overzee en we kozen dan ook voor de staande mast route wat op zich heel leuk is.

Dwars door Amsterdam met fietslampjes als navigatielichten en De Brasem waar Frans in zijn jeugd kind aan huis was zodat mooie herinneringen bij hem weer naar boven kwamen.

Serieuze motorproblemen brachten ons in IJsselmonde vlakbij de Volvo dealer waar de Volvo Penta 5MD a uiteindelijk niet volledig gerepareerd kon worden.

Met een vast toerental en niet meer in zijn vrijloop hebben we op een zondag de boot van IJsselmonde naar Middelharnis gevaren.

Slechts op de Noord kon de genua erbij worden gezet maar verder was het niet meer bezeild.

Bij Dordrecht was het gelukkig op deze zondagmorgen vrij rustig op het water waardoor wij ongegeneerd rondjes konde blijven draaien tot de bruggen voor ons omhoog gingen.

M.n. de reguleur bleek voor een motoren revisiebedrijf in Middelharnis een op te lossen storing. Een week later lag de gehele motor in losse onderdelen in een kistje en werden wij volledig afhankelijk van een man die geen planning had en waar vrijwel geen afspraak mee te maken was.

Op de briefing woensdag 18 sept zaten wij zonder boot maar konden buiten mededinging donderdag 19 sept met de omgedoopte La Varuna tot ***WINDFALL*** vanuit Middelharnis alsnog starten om toch het Duotocht gevoel op te kunnen pakken.

Na een heldere informatie bijeenkomst konden de deelnemers vertrekken, wij ook maar gewoon met de auto.

Natuurlijk lag de Vision vooraan in de sluis en tegen Haring sr, die net als wij in Vlissingen bij de sluis een aantal boten stonden uit te zwaaien, zei ik nog dat de winnaar van de Duotocht 2013 hier ook bij lag. Wel jammer dat we er geen fles wijn op hebben gezet.!

Alleen de Circle of life en de Vision kozen direct voor de schaar van de Spijkerplaat de overige, waaronder ook de kleinste boot, een Midget 20, richtten de boeg op Breskens voor de eerste extra punten.

De andere morgen, na een echte nachtrust, gingen wij met proviand voor een maand richting Middelharnis waar de Windfall aangetast door zwarte monteurshanden en vallende bladeren troosteloos op ons lag te wachten.

Wel was de motor vakkundig gerepareerd of beter gezegd overhaald!

Track en tracé kastje monteren voor de volgers en wegwezen hier, richting het Haringvliet waar als eerste de gehele slijkplaat linksom werd gerond om vervolgens het spui met stroom mee op te "scheuren" naar de eerst verplichte haven.

Wij wilden ondanks onze "valse start" toch alle verplichte opdrachten gaan vervullen en vooral genieten van de Zeeuwse en zuid Hollandse Delta met haar mooie natuur. Het is geen wedstrijd Theo roept Frans op gezette tijden, want zodra ik de snelheid terug zie lopen word ik altijd onrustig.

We gaan met een mooie snelheid tussen de pijlers 5 en 6 onder de Haringvlietbrug 6 en komen voor de Volkeraksluizen vader Dick met dochter Tessa op de Roos tegen. Ze verdwijnen in de grijze omgeving van het Haringvliet richting Middelharnis. Ook zij zullen later op de avond met vele andere deelnemers nog veel wind en regen krijgen.

De Windfall komt voor de Noordplaat de Beloega tegen, een mooie klassieke Bries, en zo te zien goed uitgerust om mooie tochten over zee mee te maken.

Als we tegen dat het echt donker begint te worden en gaat miezeren zien we bij de Noordplaat nog de Lurene achter ons deze plaat ronden.

Met nog steeds fietslampjes als tijdelijke bb navigatieverlichting varen we verder met veel wind naar de Krammersluizen waar we eerst schutten en vervolgens aan de wachtsteiger de nacht doorbrengen.

Bij het wakker worden zien wij de Prince of Tide aan de overkant die even later samen met de Faam zal schutten richting volkerak.

Op de Ipad zien wij dat de Circle of Life in aantocht is vanaf het Volkerak en ook zij zullen net als wij de Grevelingen moeten gaan ronden.

Snel even de afwas van gisteravond en de boot gereed maken om te vertrekken voordat die sluisdeuren open gaan om de Circle of Life los te laten.

Als we net buiten de westelijke voorhaven zijn komt de Circle of Live eraan.

Dit wordt een wedstrijdje onderling en ik begin er al aan te geloven dat wij nog een sluisje eerder kunnen pakken en zal kanaal 20 dan ook tijdig oproepen voor een schutting.

Frans frons zijn wenkbrouwen, Theo het is geen wedstrijd!!

We moeten kruisen naar de Grevelingensluis bij deze westen wind en willen uiteraard geen onnodige slagen maken.

We zien een grote zeehond z'n kop boven water steken! Alsof hij wil zeggen "pas toch op jongens hier in de nauwe vaarwater!"

De splitsingsboeien K2 Zg 1,Q en Zg 4 Bru 1 liggen ruim in het vaarwater en kunnen volgens de kaart met onze boot die 1,25 mtr diep steekt aan beide kanten worden gerond.

We roepen de sluis op, "kom maar door, de sluis staat al open !

Als jullie ervoor liggen draai ik de brug omhoog ! antwoordt de meedenkende sluismeester.

De Circle of life komt dichterbij en zal zo te zien gewoon mee kunnen schutten.

Als we tussen de Zg 4 Bru 1 en de Zg6 over BB naar de ondieptelijn richting de Bru3 zeilen gaat het fout !!

Net als wij overstag willen gaan lopen we onder helling aan de grond bij vallend tij. Zeil verder aantrekken om nog schever te gaan en er proberen af te zeilen lukt al niet meer!

We starten de motor en doen nog een poging om de boot te draaien naar de kant waar we vandaan zijn gekomen maar ook dat mislukt.

De Circle of life vaart langs maar ook zij kunnen niets voor ons doen met een buitenboordmotortje van 6 pk.

Zij zien de boot van Frans voor het eerst maar nu liggen wij op 1 oor.

We roepen de Sluismeester op dat wij voorlopig niet komen maar wel een ander bootje.

Het water zal nog ca. 40 cm. vallen volgens hem dus zo te zien vallen we niet droog. Dan vaart er een vletje voorbij en even later lukt het alsnog door een val vanuit de mast de boot nog schever te trekken en naar dieper water te slepen een paar meter ten zuid oosten van de Bru 3.

Toch nog mee in de sluis denken we dan, maar als we de motor willen starten geeft deze niet thuis! Er staat water op de vloer van de boot en de accu's onder deze vloer dus onder water.

Dat is even schrikken want een lekke boot moet uit het water waarschijnlijk!

We laten ons naar de steiger slepen en pompen het water weg !

De boot is gelukkig niet lek!

Via de gootsteen afvoer (afsluiter stond nog open) is er veel zeewater in de boot gestroomd en moet zo snel mogelijk worden onzilt.

We melden ons bij Willem af en even later zeilen we met gemengde gevoelens over de Oosterschelde naar Goes. De nieuwe thuishaven van de Windfall. Nadat we konden vaststellen dat de boot geen noemenswaardige schade heeft opgelopen konden we nagenieten van een 2 daagse zeiltocht en is er alle tijd om de Windfall in orde te maken voor een volgende tocht.

Toen we eenmaal thuiswaren hebben we de andere boten nog gevolgd vanachter ons scherm en zagen dat het voor veel boten nog spannend werd toen de wind inzakte zaterdag.

De prijsuitreiking was weer als vanouds (goed dus) waarbij Sal de bijzondere verrichtingen van iedere boot in beeld wist te brengen.

Met veel dank aan de gehele organisatie , we kijken weer al uit naar 2014.

Hulde aan de bemanning van de Faam, de winnaars van de Duotocht 2013 .

De mosselen waren overigens heerlijk !!!

Met sportieve groet , Theo van der Kuijl , maat op de Windfall.